

- Δέν ἔχω ν' ἀπαυτήσω εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην.
- Ποῦ μὲν φέρεις;
- Εἰς Μαζίκα.

Οὐδεμία αίματηρά σκηνή συνέδη δωσάμενος περὶ τὴν σύλληψιν τῶν ΚΚ. Λαμπροτιέρ, Βεδίο, Αερόλο καὶ Σαράς. Μόνος δ. Κ. Βιζ' ἀνιστητη, τὸν δικεῖον ἡ ἐνοπλος δύλαμις συνέλαβε διὰ τῆς βίας.

"Οταν δὲ εἰς τῶν ἀστυνόμων εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ Κ. Θιέρσου, οὗτος ἐκοιμάτος νήδυμον ὅπνον. 'Ο ἀστυνόμος ἀπειμάχωντες τὰ παραπετάσματα τῆς κλίνης, ἐκ πορφυροῦ δαμασκηνοῦ ὑφάσματος ὑπερόχμένα διὰ λευκῆς μουστελίνης, ἐξύπνησε τὸν Κ. Θιέρσον καὶ τῷ ἀνήγγειλε τὴν ιδιότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀποστολήν του.

'Ο Κ. Θιέρσος ἀνεκάθησε ζωηρῶς, ἔφερε τὰς χεῖρας εἰς τὰ ὄμματά του, ἐπὶ τῶν δοιοῖν κατήρχετο νυκτικὸς σκοῦφος καὶ εἶπε,

— Καὶ περὶ τίνος πρόκειται;

— "Ἐρχομαι νὰ κάμω ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλ ἐτέ ἥτυχος, σᾶς δὲν θέλουσι περάξει· ἡ ζωὴ σας εἶναι ἀσφαλής." — Η τελευταία αὕτη διαβεβαίωσις ἦτον ἀναγκαῖα, διότι δ. Κ. Θιέρσος τὰ εἶχε χάσσει ἀπὸ τὸν τρόμον του.

— Πλὴν τὶ διανοεῖσθε νὰ πράξετε; γνωρίζετε δι' εἶμαι ἀντιπρόσωπος;

— Μάλιστα, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ συζητήσω περὶ τούτου μεθ' ὑμῶν. Χρεωστῶ νὰ ἐκτελέσω τὰς διαταγάς μου.

— Πλὴν γνωρίζεις δι' ἡ πρᾶξις του αὕτη δύναται νὰ σὲ φέρῃ εἰς τὴν λαμπτόμον.

— Τίποτε δὲν θέλει μ' ἐμποδίσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιληρώσω τὸ καθηκόν μου.

— Εἴναι πολιτικὸν τόλμημα [coup d'élat]. αὐτὸι ποὺ πράττεις;

— Δέν δύναμαι ν' ἀπαυτήσω εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας. Ἐγερθῆτε, σᾶς παρακαλῶ.

— Γνωρίζεις, ἀν κατ' ἐμοῦ μόνου γίνονται ταῦτα; καὶ κατ' ἄλλων συναδελφῶν μου;

— Ἀγνοῶ, κύριε.

'Ο Κ. Θιέρσος ἥγερθη καὶ ἐνεδύθη βραδέως, ἀποποιηθεὶς τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀστυνομίας. Αἴφνης λέγει πρὸς τὸν Ἀστυνόμον.

— Ἀλλ' ἀν, κύριε, σου θέραπε τὸ κρανίον;

— Δέν φρονῶ νὰ καταφύγετε εἰς τοιαύτην πρᾶξιν, Κ. Θιέρσε. ἀλλ ὅπως καὶ ἀν ἦναι, ἐλεγε τὰ μέτρα μου, καὶ θέλω δυνηθῆ νὰ σᾶς ἐμποδίσω.

— Μά γνωρίζεις τὸν γόμων; ἥξεύρεις δι' καταπατεῖς τὸ σύνταγμα;

— Δέν ἐστάλην ἐδῶ νὰ συζητήσω μεθ' ὑμῶν, ἀλλῶς τε ὑμεῖς ἔχετε γνώσεις πολὺ ἀνωτέρας τῶν ἰδικῶν μου. Δέν δύναμαι παρὰ νὰ ἐκτελέσω τὰς δοιάς ἔχω διαταγάς, ὡς ἥθελον ἐκτελέσσει καὶ τὰς ὑμετέρας, δι' τοῦτο διαπορεύομαι τὸν βίου.

Καθ' ἦν στιγμὴν ἔμελλε νὰ καταβῇ καὶ ν' ἀναχωρήσῃ, δ. Κ. Θιέρσος ἀπαράχθη, ἐφάνη περιδεής καὶ δῶς ἐνδοιάζων εἰς τὰς κινήσεις του. Τὸν ἄφοταν νὰ πιετεύῃ, διὲ ὠδηγεῖτο εἰς τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀστυνομίας. 'Αλλ ἡ διεύθυνσις τῆς ἀμάξης ηὔξησε τοὺς φόδους του, καὶ προεπάθησε καθ' ὅδὸν διὰ πάσης ῥητορείας νὰ μετατρέψῃ τοὺς ὁδηγούς του ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθηκόντος των.

Φθάς εἰς τὴν εἰρκήην Μαζίκα, δ. Κ. Θιέρσος ἡρώητεν ἀν δύναται νὰ ἔχῃ τὸν καφέν του μὲ τὸ γάλα, ὡς συνήθιζεν. Ἀμέτως ἐτρέξαν καὶ τῷ ἔθωχαν πάν δι' τοῦ έζητει. 'Αλλὰ τὸ θάρρος του, δέσιν νὰ τὸ εἰπωμεν, ἔγκαττέλειψεν αὐτὸν δλοτελῶς εἰς τὴν φυλακήν.

'Ο Κ. Θιέρσος ἐπανῆλθε προσωριῶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλὰ τὴν 8 δεκεμβρίου ἥλθον νὰ λάβωσιν αὐτὸν καὶ νὰ μεταφέρωσιν ἐκτὸς τῆς Γαλλίας.

Τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως, κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τοῦ δρέμου, δ. Κ. Θιέρσος ἔχυσεν ἀγθύτα δάκρυα, δάκρυα δίκαια μὲν καὶ εὐγενῆ καὶ γόνιμα, εἳν ἔρρευσαν ὡς μετάνοια διὰ τὰ τοσαῦτα του ἐπικναστατικὰ κηρύγματα καὶ τὰς τοσαύτις ἀναρχικὰς πράξεις, ἀλλὰ δάκρυα πικρά, ἐὰν δὲν προήρχοντο εἰμὴ ἀπὸ πνεῦμα φιλοδοξίας ζηλούπου καὶ ἀκερόστου, πεσεύσης ἐξ ἀνελπίστου ὑψώς, ἀνευ ἀξιοπρεπείας καὶ δόξης.

Π.

## ΑΙ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΙ.

—ο—

'Ο σύρανδος ἦτο γαλήνιος, τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ διπού ἐκάθηντο αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐκαλύπτετο ὑπὸ χλόης, διπούθεν δὲ αὐτῶν τὸ φύλλωμα ἥρεμα ἐσπλανέτο ὑπὸ τῆς αὔρας. Αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐτελέσασαν τὴν ἀνάγνωσίν των. Αἱ καρδίαι των, ὡς χορδαὶ κιθάρας ἥδυπαθοῦς, ἐπαλλον εἰστοῦνται ὑπὸ τὴν ἐμπινευσιν τοῦ ποιητοῦ· εὑρίσκοντο χυριεύμεναν ὑπὸ τῆς ταραχῆς ἐκείνης, καθ' ἦν δλαι, αἱ δύο τῆς εὐφύτειας ἐπικληθεῖσαι εἰκόνες κινεῦνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, καθ' ἦν ἡ μηνήμη ἀναπολεῖ ταχέως τὰς συγκινητικωτέρας σκηνάς, καθ' ἦν αἱ ἴδαικα προσωποποίησεις, αἱ διεγείρασαι τὸν ἐρωτά μας, ἡ τὸ μετός μας, μᾶς περικυλοῦσσι καὶ μᾶς χυριούσσιν, ὡς φαντασμάτα δρατά! Γλυκεῖα ἀλλ ἐπίφοβος πλάνη!

'Η πρεσβυτέρα ἀδελφὴ ἐκλείσε τὸ βιβλίον· τοὺς ὀφθαλμούς της ἔχουσα προσηλωμένους εἰς τὸν δρίζοντα μετα γαληνικαὶ τινος στενθερότητος, ἐφαίνετο κυριεύεισαν τὰς συγκινήσεις της. 'Ο φαντασιώδης οὐκοσμός τὴν ἐκείνης ἐφ' ἐκτιῆς ἔχουσίαν. Μάτην δ ποιητὴς διένοιξεν αἴφνης ἐνώπιον τῆς τὰς μυρίτις ἀλγηνὰς ἀτραπούς τοῦ βίου. Μάτην ὑπέδειξε θελητική τινα ἥρωιδα, διερχομένη τὰς ὁραιοτέρας ἡμέρας αὐτῆς, στέμμα ἐξ ἀκανθῶν ἵζεμένην ἡ γεννίς, συγκινηθεῖσα



ἀλλ' ὅχι ἡττηθεῖσα, διειρήρησε τὴν ἀγίαν αὐτῆς πίστιν | ἐν τῷ μέλλοντι. Ἰσχυρὰ ἐν τῷ αἰσθήματι τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς πίστεως εἰς ὑπεράνθρωπόν τονα δικαιοσύνην, θέλει δεχθῆ τὴν ζωὴν, ὅχι ως δυστύχημα, ὥσπερ μετὰ θρασύτητος χώψηρε τις, ἀλλ' ως δοκιμασίαν, ἦν γενναίως δεῖ ὑποστῆσαι. Ὅπος ἐνδομύχου δὲ ὄρμῆς τρυφερότητος κινουμένη, ἔτεινε τὴν χεῖρα, ζητοῦσα τὴν ἀδελφήν της, καὶ ἔλκει αὐτὴν ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ στήθους της· ἤθελε τις εἰπεῖ διης ζητεῖ νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῆς ἄμα καὶ νὰ τὴν στηρίξῃ!

Ἐκείνη δὲ λαβοῦσσα τὴν προσφιλῆ χεῖρα, τὴν συνεῖχε μεταξὺ τῶν τρεμόντων δακτύλων της. Τὸ πλάσμα τοῦ ποιητοῦ ἐπενήργησεν ἵσχυρότερον ἐπὶ τῆς ταραττομένης ταύτης ψυχῆς. Τὸ ἐμπλεον ἐκ τῶν στεναγμῶν στῆθος τῆς νεάνιδος, τὸ ἀπλανὲς δύματης, ἐνέφρινον ἐν αὐτῇ ἔκστασίν τινα φρεμώδη. Ἐνσυλος εἶναι εἰσέτι ἡ μελαγχολικὴ φωνὴ, ἦν πρὸ διλέγου ἤκουε. Βλέπει πάλιν τὰς θλιβερὰς ἡ θρηνώδεις εἰκόνας, αἴνινες διεδέχθησαν ἀλλήλας πρὸ τῶν δρθαλμῶν της, καὶ κύματα μελαγχολίας κατέρχονται ἐκ τῆς φαντασίας της εἰς τὴν καρδίαν! Ἡ ὑπαρξία τῆς φαίνεται μακρὰ ἀλληλουχία ὄντειροπολέστεων καταστραφεισῶν, προσπαθεισῶν ματαιωθεισῶν, προσδοκιῶν ἀνωφελῶν ἀποβέλλει λοιπὸν τὸ θάρρος τῆς ἡ τρομακεῖ· λυπεῖται διότι δύσνιθή, καὶ εἶναι ἔτοιμη νὰ σταυρώσῃ τοὺς βραχίονας της ἐπὶ τοῦ στήθους της, νὰ κλείσῃ τοὺς δρθαλμούς, καὶ ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν είμαρμένη της, ὡς ὁ καταδίκος ἐπαραδίδομενος εἰς τοὺς δημίους του.

Οποία κινδυνώδης ἀπάτη, ἐὰν ἡ ἀδελφὴ δὲν ἦν παροῦσα, διὰ νὰ τὸν ἀνυψώσῃ! Αὗτη θέλει τὴν διδάξει διης δ βίος δὲν εἶναι οὔτε ἕορτή τις, οὔτε τειμωρία, ἀλλ' ἐργασία — καὶ χαρὰ δ μισθὸς τοῦ ἐκπληρώσαντος καλῶς αὐτήν. Αὗτη θέλει τῇ εἰπεῖ, διη, ἐὰν ἡ φαντασία μᾶς παρευστάζει δψεις ἀπατηλά, ἡ καρδία μᾶς ἐπιφυλάττει ἀνεξαντλήτους ἀγαλλιάσεις· αὐτὴ θέλει τῆς ἀποκαλύψει τὰς εὐστηράς ἡδονάς τὰς προερχομένας ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ ἀφοτιώτεως. Θέλει δὲ τὴν προφυλάξει πρὸ πάντων κατὰ τῆς συνεχεῖς ἡ ἀλλεπαλλήλου λήθης τοῦ πραγματικοῦ κόσμου, θέλει τῇ δόσει νὰ ἐννοήσῃ διη ἡ ποίησις διοιδέει τὰ ἡδύτατα ἔκεινα, ἀλλὰ φλογώδη ποτὲ, ἀνα σπανίως μόνον δύναται τις νὰ πιῇ. Αὐτὰ μὲν επιγματίως θέλουσι διεγείρει τὸ πνεῦμά μας, καὶ πληρώσει εὐωδεῖς τὰ χεῖλη μας· πλὴν, οὐαὶ διης τὸν δοτος ποτίζεται ἐκ τῶν μεθυστικῶν μόνον τούτων πηγῶν. Ὁμοίος τοῦ γευμάνου δοτον, θὰ ζῆ ἐντὸς φαντασιώδους κόσμου, καὶ ἐν τάχει ἔστατε καὶ αὐτὸς φάσμα περιπλανόμενον ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ζώντων.

(Magasin Pittoresque).